

“Tavęs laukiau dieną ir naktį”

Carrón žinia piligrimams, einantiems iš Macerata į Loreto

Julian Carrón Žinia

2016.06.07 – 38-oji Piligriminė kelionė Macerata-Loreto. 2016 m. birželio 11

Brangūs draugai, eidami į Loreto lengviau atrasite savo troškimo gilumą, jei priešais akis turėsite liudininką, Viešpaties duotą, kad eitume šiandien žmogišką kelią: popiežių Pranciškų. Kas būtų galėjęs įsivaizduoti jo atsakymą į pasaulio problemas ir svarbius gyvenimo poreikius? Jubiliejiniai gailėstingumo metai. „Taip, žmogiškai kalbant, tai kvaila, bet „Dievo kvailybė išmintingesnė už žmones ir Dievo silpnybė galingesnė už žmones.“ (1 Kor, 25)“ Išmokime iš Popiežiaus tokio žvilgsnio: „Tai, kas džiugina ir patraukia, kas nusižemina ir patraukia, kas atidaro ir išlaisvina iš grindinių, nėra instrumentų galia ar įstatymų griežtumas, bet visagalės dieviškos meilės silpnybė, kuri yra nenugalima Jo švelnumo jėga ir nepanaikinamas Jo gailėstingumo pažadas“.

Piligriminė kelionė yra didi galimybė išmokti Viešpaties laukti dieną ir naktį bei atpažinti Kristų, kuris ateidamas mūsų pasitikti mumyse pažadina atleidimo troškimą, atitraukia mus nuo mūsų išsiblaškimų ir mus patraukia iš naujo pas Save taip, kaip padarė su apaštalais iš Emauso.

Jums linkiu iš naujo išgyventi sūnaus palaidūno, keliaujančio su nostalgija namo pas tėvą, patirtį, apie kurią prieš keletą dienų kalbėjo Popiežius, suvokdamas „kaip plaka mūsų Tėvo širdis. Tai buvo širdis, plakanti su nerimu, kai jis eidavo ant stogo žiūrėti. Į ką jis žiūrėjo? Ar jo sūnus sugrįš... Gailėstingumas leidžia patirti mums laisvę.“ Iš tiesų niekas nėra mechaniška, kaip ir kiekvienas šiandien žengiamas žingsnis. Visada laisvė turi nuspręsti, kokia poziciją užimti: begalinis sūnaus palaidūno dėkingumas ar likusio namie sūnaus pasipiktinimas. Dėkingumas veda į priekį, pasipiktinimas užblokuoja.

Tyla ir malda pripildo jus nuostabos priešais Dievo širdį, plakančią dėl kiekvieno iš mūsų: tai tarsi iš naujo išgyventi ilgą Izraelio kelionę link Kristaus, kelionę, dominuojamą ištikimesnio nei mūsų neištikimybės apkabinimo, „Dievo apkabinimo, kuris mus kuria, kuris mus sukūrė ir mums suteikė šią gimtosios nuodėmės paslaptį: leido šią dalijančią kvailystę, nesugebėjimą pasiekti vienybę ir tobulumą, visa tai leido, kad viską pripildytų savo Dieviškąja prigimtimi, t.y. gailėstingumu“ (kunigas Giussani).

Dėl šios priežasties mes nebijome, mes nesame išgąsdinami ir nepasiduodame, bet gauname daugiau vildamiesi: „Visiškas pozityvumas gyvenime turi vesti krikščionis bet kokioje situacijoje, nepaisant turimų gailėjimųsi, nepaisant jaučiamų neteisingumų naštos, nepaisant supančios tamsos ar priešiško, nepaisant bet kokios laukiančios mirties, nes viską sutvėręs Dievas yra gėriui. Dievas yra pozityvi hipotezė viskame, ką žmogus išgyvena, net jei šis pozityvumas mumyse kartais atrodo visiškai nugalimas gyvenimo audrų“ (kunigas Giussani).

Dėkoju jums už liudijimą, kurį duosite palaikomi – kaip Marija – jūsų „taip“ Kristui ir tik jo. Jums grįžtant namo, tegu jūsų veiduose šviečia kitaip neįmanomas kitiškumas, nuostabaus ir patraukinačio Kristaus žvilgsnio ženklas, nes „gailėstingumas paliečia iki širdies gelmių“ (Popiežius Pranciškus).

Prie savo maldų intencijų pridėkite ir vieną specialią už Popiežių Pranciškų bei taip pat vieną už mane, už mano atnaujinamą „Taip, Viešpatie, Tu žinai, kad Tave myliu“ dėl mūsų gyvenimo gerovės.

Vieningas su jumis tikėjime.

Kunigas Julián Carrón